ч. 128 (14.377). Львів, четвер 11. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41.
„ Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нові італійські міністри.

ДИМІСІЯ СУВІЧА.

РИМ, 10. 6. ПАТ. На внесок шефа уряду король призначив міністром закорд. справ графа Галеаццо Чіяно, міністром кольоній віцем. Лессона, міністром корпорацій віцем. Лянтіні, міністром преси й пропаганди віцем. Альфієрі.

Король приняв димісію віцем. Сувіча і на його місце призначив амбасадора у Варшаві Бістіяніні.

Від 24. січня 1935. до італ. уряду належав Мусоліні, що був премієром, а заразом міністром закордонних і внутрішніх справ, кольоній, маринарки, війни, летунства і корпорацій. Сольмі (справедливість), де Векка (освіта), Таон ді Ревель (скарб), Россоні (рільництво), Бенні (шляхи) та Рокка (публ. роботи)

Віроісповідання не нарушує арабської національної єдности.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. Арабські круги висловлюють здивування, що між жертвами заворушень европейська преса вирізнює арабів, християн та жидів. Ці останні не сформували ніякої самооборони, боротьба йде лише між англійцями та арабами. В арабських партизантських загонах християни — зокрема православні — боряться рамя об рамя з музулманами.

ЗБІРКОВА АКЦІЯ.

В арабських краях, Афганістані та Індії спеціяльно зорганізовані комітети зібрали на підмогу палестинським арабам понад 120.000 фунтів.

ПАЛЕСТИНСЬКІ ФАШИСТИ.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. Гурт арабської молоді зорганізував партію на взір фашистівської і думає навязати близький контакт з італійськими фашистами.

БРИТІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО В ЄГИПТІ.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. Разом з останнім брит. курінем, що прибув до Палестини, є там тепер разом 7 брит. курінів.

КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. В Авдза ель Афір, недалеко синайської пустині, заложила влада концентраційний табор на 100 осіб; покищо є у ньому кільканацять арабських діячів.

Лише підприємцям не вільно

СТРАЙКУВАТИ В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 10. 6. ПАТ. Бльок працедавців рішив замкнути всі торговельні та промислові заведення за винятком харчевих та публичної ужиточности. Дирекція служби безпеки заявила з цього приводу, що купці та промисловці, які застосувались би до цієї постанови, підлягають карі 10 до 20.000 пезетів, а навіть конфіскаті своїх підприємств.

ЗАВОРУШЕННЯ В ЕСПАНСЬКІЙ КОЛЬОНІЇ.

МАДРИД, 10. 6. ПАТ. Ходять чутки, що в есп. Ґвінеї дійшло до заворушень; робітники напали на палату губернатора і заняли урядовий пароплав. Кружляк, що плив з Канарійських островів до Танжеру, дістав приказ відплисти на Ґвінейські води.

ЕСПАНСЬКА АМАБАСАДА В МОСКВІ.

МАДРИД, 10. 6. ПАТ. Рада міністрів рішила ще в червні заложити в Москві амбасаду і зажадала додаткових кредитів на це.

Провокатори між французькими страйкарями.

ПАРИЖ, 10. 6. Авас. Підчас страйку арештували чимало осіб, які стоять поза синдикалістичним рухом, і грали ролю провокаторів між страйкарями і деякі мали зброю.

НОВИЙ ДИРЕКТОР ПОЛІЦІЇ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Новий уряд усунув директора париської поліції Ґімара і на його місце заіменував його заступника Маршана, що 6. лютого мин. року дав приказ стріляти до правих манїфестантів. Ліва преса висловлює вдоволення.

СТРАЙК У ДЮНКЕРК.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. 10.000 пристаневих робітників покинуло працю; крім того загрожує страйк електрівні, газівні та водотягів.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Персонал товарових домів з одностайними цінами в Руен почав страйк.

СТРАЙК БЕЛЬҐІЙСЬКИХ ҐІРНИКІВ.

БРЮССЕЛЬ, 10. 6. ПАТ. В одній копальні недалеко Лієнсу вибух страйк; жандармерія насильно усуває страйкарів, що окупують шахту.

Офензива кантонських військ.

ШАНҐАЙ, 10. 6. Агенція Сентрел Ньюз повідомляє, що 3 дивізії провінції Кванґсі заняли м. Юнґшо (на півдні пров. Гунан); передні стежі посуваються на північ. Чанґкайшек наказав урядовим військам, що стоять у південній частині пров. Гунан, виступити, щоб оминути сутички.

ЗМОВА ПРОТИ ЧАНКАЙШЕКА.

ПЕКІН, 10. 6. ПАТ. Влада провінцій Гопей і Чагар тримає близький звязок з кантонським урядом та підготовлює аліянс проти Нанкіну. На думку деяких пекінських кол у Кантоні повстане небавком автономний уряд, який зорґанізує військову виправу, щоб повалити Чанґкайшека.

У КИТАЙСЬКОМУ КІТЛІ.

ШАНҐАЙ, 10. 6. ПАТ. Тому, що телеграфічна сполука перервана, невідомо, чи кантонські війська справді увійшли до Ґенґшон. 23 нанкінські літаки ведуть розвідку на півдні. Банкові круги Кантону сподіються скорого вибуху війни.

Студенти в Шанґаю підготовляють ген. страйк.

ГОРЯТЬ В ЧАСІ ПОЖЕЖІ НЕ ТІЛЬКИ БУДИНКИ, але й дорогі господарські знаряддя, хатня обстанова і т. п., тому мусите обезпечити від огню також свій мертвий і живий інвентар на повну вартість в одинокому українському

Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 205-47.

ДВІ МІРКИ.

З ПРИВОДУ ОДНОЇ ПОДІЇ НА ЗМАГАННЯХ ПЕРЕМИСЬКОГО „СЯНУ“

Львів, 10. червня 1936.

Читачам „Діла“ відома подія з перемиським „Сяном“. За вшанування тримінутовою мовчанкою борців, полеглих в українських визвольних змаганнях спортова окружна влада завісила в членських правах дружину „Сяну“, а присутній на грищі генерал перемиського ґарнізону з місця потягнув до відповідальности спортового суддю-сержанта Драбіковського за те, що він пішов назустріч бажанню „Сяну“. Подія сталася на 2-ий день Зелених Свят, коли все українське громадянство традиційно святкує память своїх полеглих.

Перемиська подія знайшла вже відгомін у заграничній пресі. Для українців не є вона якоюсь небувалою новинкою. Коли ж проте тепер ця подія привкула до себе увагу українського громадянства, то це тому, що вона дещо суперечна з тими двома світлими моментами, які, здавалося, рвали з попередньою політикою в справі культу українських борців. Кілька слів про ті світлі моменти-винятки.

Перемиська тримінутова мовчанка по асоціяції відразу пригадує тримінутову мовчанку в роковини смерти марш. Пілсудського. А далі пригадується вся поведінка українського громадянства у днях польської національної жалоби з приводу самої смерти маршала. Між іншим може найгарнішим моментом у тій поведінці був лицарський жест б. вождя Української Галицької Армії ген. Тарнавського, що вислав відому кондоленційну телеграму. Справедливість змушує нас зазначити, що і польська сторона здобулась на відповідну реакцію зі свого боку: генерал Тарнавський дістав емеритуру від уряду.

Другий подібний світлий момент творила ухвала сойму про емеритальне забезпечення інвалідів б. Української Галицької Армії. На жаль, цієї ухвали пізніше дуже довго не реалізували, а її виконання обставили такими формальними і фактичними труднощами, що властиво постанова сойму про інвалідів У. Г. А. стала лише гарним жестом.

Це могло статися тому, що загал польського громадянства все ще не може здобутись на те, щоб позбутись двох мірок в оцінці явищ одного і того порядку. Тут пригадується цікава пресова полеміка, що велась на сторінках польської преси, особливо консервативного „Часу“, підчас варшавського процесу за вбивство мін. Перацького. Деякі ясновельможні ґрафи обуржались тоді на молодого редактора „Просто з мосту“ за те, що він осмілився прирівняти бойовиків з ОУН до кол. польських революціонерів. Більшість польського громадянства все ще не хоче нічого бачити в тих нещасних синах українського народу поза самим фактом злочину та трактує їх як звичайних бандитів. Отже існують дві мірки в польському громадянстві: одна для себе, друга для українців.

Це відноситься так само і до культу полеглих. Колись у Львові в листопадових днях невідомі особи збещестили були памятник львівських „орльонт“-студентів, обливши його чорнилом. Українська громадянська опінія осудила цей негідний вчинок невідомих осіб. Але польська студентська молодь, не чекаючи на розслід справи, відповіла на збещещення памятника своїх героїв величезним погромом ні в чому невинних укра-

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 3.30 попол. „Неоправдана година“.
8 год. 8-ій вечором: „Вояк і герой“.
Виступи ВАРШ. РЕДУТИ з Олександром Венгерком

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

інських установ: Просвіти, Центросоюзу і Маслосоюзу й ін. та численними нападами на українських громадян.

Тепер пригляньмося іншій стороні медалі. Добре памятаємо ті ріжні перешкоди, що їх робили нам всякі чинники, у тому й поліційно-урядові, при вшануванні памяти поляглих українців. Ті перешкоди відносились і до самих поминальних відправ на цвинтарях. Наслідок був такий, що українська молодь перегинала палку у другий кінець, заколочуючи лад і характер цих національно-релігійних форм культу борців. Бо палка завжди має два кінці.

Були й іншого роду перешкоди: два роки тому у деяких повітах зазначилось прямування до того, щоб цілковито скасувати по селах культ поляглих українців. Результатом було масове сипання могил, жертви у людях та карна акція.

Ці всі моменти треба памятати, щоб добре зрозуміти поведінку молоді, що входить у склад „Сяну", так як її представила польська преса. Молодь, як видно, була переконана, що не буде тримінутової мовчанки, колиб просто сказати, що українські грачі хочуть ушанувати память своїх борців у часі, як усе громадянство віддає їм поклін на могилах. І це переконання — найважніший момент у цілій справі. Що не менш важне: на факт появи того моменту не мали ніякого впливу самі українці. Байдуже, чи переконання грачів „Сяну" було слушне, чи ні. Та чи вони помилились? Пізніша поведінка генерала Борути-Спєховича підтвердила слушність такого переконання. А вже не могли тоді знати юнаки з „Сяну" того, що дійсність скоро принесе ще й другий доказ їх тези. Ось митрополит Денис заборонив традиційні відправи на козацьких могилах під Берестечком на Волині, бо світська влада вважала ці відправи за протидержавну демонстрацію. Не без значіння тут і те, що чейже членами „Сяну" є найбільш помірковані одиниці з української молоді. Відомою річю є, що істнують серед тієї молоді групи, що творять спортові клюби, які зовсім не кооперують з польськими чи жидівськими клюбами. І тому прикра історія зі „Сяном" має ще інший політичний зміст. На цей бік справи вже звернули увагу „Українські Вісти", що своїм звичаєм спрямовують свою атаку головно і тільки в українську сторону.

Це все слід було прийняти під увагу, коли розглядалось чи ще розглядатиметься історія зі „Сяном". Очевидно, істнує можливість представити цю подію в іншому світлі. Адже можна розглядати справу в площині підступу. Отже навіть у такому випадку треба зазначити, що тільки формально річ беручи, вжили неправди грачі „Сяну", кажучи капітанові польської дружини, що хочуть ушанувати память свого померлого члена. Бо спортовому судді вони сказали повну правду. Зрештою і в заяві капітанові польської дружини було лише недоговорення.

Мимохіть пригадуються тут глибокі, прегарні слова Митрополита Андрія Шептицького, які він сказав у промові до представників українського громадянства, що складало йому привіт з нагоди його ювилею. Підносячи вагу жертвенної служби на національній ниві Митрополит ужив начеб до себе одного такого сильного звороту-закиду: І ти живеш, як вони поклали своє життя?! Повоєнні роки у цілому світі надзвичайно яскраво підчеркнули значіння колективу, держави, нації: одиниця готова щезнути у цих нових самостійних первнях. Тому юнаки зі „Сяну", коли представляли борців, давно поляглих в українських визвольних змаганнях, як тільки що помершого свого члена, на ділі не помилились: чейже для них навіть ближчий борець, що поляг у визвольних змаганнях, ніж був-би щойно померший їхній товариш з клюбу.

Чомуж тоді повстала подія з перемиським „Сяном"? І хто поступив правильніше:

Світла й тіні Свята Молоді Р. Ш.

Традиційні Свята Молоді, що їх влаштовує Рідна Школа, здобули вже у нас право громадянства. Вони завсіди підготовані солідно й ведені дбайливо — захоплюють українську масу і підносять її на дусі. Публика розходиться вдоволена, бо на свої власні очі переконується, чим є для нас та Рідна Школа, яку велику культурну і виховну працю проводить рідношкільне вчительство серед дуже несприятливих умовин, переконується, що гріш даний на Рідну Школу — не пропащий, він вертається сторицею в іншій цінніщій формі. Одначе кожне таке свято необхідно й проаналізувати, щоб на майбутнє оминути мимовільних і другорядних похибок, на які багато не звернуло може уваги, щоб з кожним роком чимраз краще такі свята аранжувати.

Світлою сторінкою цьогорічного свята 7. ц. м. була велика справність і певність виступу. При уставці і виконуванні вправ сама молодь проводила, контролювала — і це має велике естетичне і виховне значіння. Тут і наглядно видно доцільну працю рідношкільного вчительства, щоб виробити в учнів певність і самостійність, такі необхідні прикмети в житті одиниць і націй.

Дальше світлою сторінкою був суто національний характер свята. Прегарні народні строї хапали за очі і підносили вартість свята. Хлопці цього року виступили в одностайних гранатових штанцятах та мали гарасівки на грудях. В порівнанні з минулорічними всякими одягами від червоних, зелених, синіх шараварів, до звичайних і коротких руханкових штанцят, ця одностайна форма — це великий поступ. Тут слід зазначити, що матерію на штанцята доставила українська механічна ткальня „Комета" у Львові, а пошили їх українські кравці, коли хтось не зробив цього сам дома.

Можна було побоюватися за „історичні пісні" в супроводі трубної орхестри, бо звичайно дитячі голоси під голим небом розгублюються і не роблять сильного враження. Та треба ствердити, що ця точка належала до найкращих. Рівність і певність перших і других голосів могла захоплювати. Голоси дзвінкі і з орхестрою зливалися в прегарну мельодійну цілість. Булоб побажаним такі „голосові" точки постійно вводити у програми Рідної Школи.

Масові вправи були виконані дбайливо і виразно та зробили прегарне враження. Так само добра була ідея дати картину „Обжинків"; деякі моменти з тієї побутової картини були дуже гарні.

Вежі учнів торговельної школи Р. Ш. полонили публику своєю чисельністю, справністю та естетичним укладом.

Наші найменші з „Української Захоронки" і діти з перших і других кляс шкіл Р. Ш. виступили цього року на Святі Рідної Школи без окремих декорацій, як це бувало минулими роками і з огляду на зимну непевну погоду дещо скоротила свої забави. Всеж зробили вони прегарне враження і були предметом загального захоплення.

Одначе слід звернути увагу й на відворотну сторінку медалі, щоб у майбутньому змагати до кращого і ще більше доцільного і стилевого згармонізування та укладу подробиць в точках програми.

Передовсім цьогорічний досвід показав, що свято треба безумовно зачинати загальною дефілядою всіх вправляючих й учасників молоді на святі. Як молодь заходить перший раз до ритмічних вправ і починає молитву „Боже Великий, Єдиний", потім відходить і вїдтак ще раз приходить до дефіляди, то ця друга дефіляда не робить вже сильного враження. Рахувати на те, що хтось спізниться на свято і не матиме змоги звеселити око кольонами справної дітвори — годі. Білети можна дістати вчасніше перед святом в книгарні Рідної Школи, а в день свята каси на площі Сокола-Батька відчинені вже від 1. години зполудня; отже кожний може своєчасно купити собі білет і налюбуватися першим враженням, яке робить загальна дефіляда.

о. О. ПРИСТАЙ. 39

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

21. ЛЕМКИ ЗА МОРЕМ.

В тих часах були наші лемки щирі й добродушні, нічим незіпсовані, але також дуже темні. Можна було подивляти, як ці непросвічені і сердечні лемківські селюки давали собі раду на далекій заморській чужині, серед чужих людей, не знаючи ні їх мови, ні звичаїв, ні їх способу праці.

Мені оповідали старі лемківські емігранти, якто вони в самих початках свого життя в Америці мусіли страшно бідувати. Американці вважали їх за якихось дикунів, свавільні хлопці кричали на них, кидали каменями й робили ріжні пакості. „Бувало", розказував мені старий Логинець з Мек Аду, „я цілими днями не мав у роті страви й не було де мені голову притулити. Ніяк не міг знайти роботи! Та милосердний Бог зіслав якусь щиру душу, словака, поляка чи мадяра, що заопікувалися мною. Дали мені притулок, нагодували та ще й помогли вишукати працю".

Поверх 95% лемків були зовсім неграмотні. Не вміли навіть розпізнавати „нумера". А такій людині тим тяжче пробиватися на чужині. Зате в лемків була життєва енергія. Вони хотіли поліпшити своє незавидне буття і брались до науки. Вчилися читати, писати, рахувати й англійської мови. Потім деякі з них, особливо молодші, не боялись навіть взятися до бізнесу. Були запопадливі й доробились маєтків.

Але не всі прокладали собі шлях до добробуту чесною працею. Серед молоді було чимало ледарів, що за гульнею при горілці марнували свій вік, ще й інших використовували. Зокрема обманювали дівчат.

У Пасайку, стейт Ню Джерсі працювало по фабриках багато молодих робітниць. До одної з них почав в 1910. році залицятися якийсь наш пройдисвіт. Довідавшись, що вона має гроші, обіцяв оженитися з нею. Та покищо покрутив справою так, що легковірна дівчина взяла з банку ціле своє заощаджене віно 1.500 долярів і дала йому. Вітрогон вициганив гроші й день перед вінчанням дав ногам знати. Дівчина з розпуки збожеволіла. Померла по двох роках тяжкої недуги. Але її кривда не вийшла обманцеві на користь. В 1915. році закликали мене в Сиракюзах до шпиталю, щоб я висповідав умираючого на заразливу недугу. А ним був саме той молодий обманець, що своїм злочином загнав у могилу бідну дівчину.

Лемки перші з наших земляків почали еміґрувати до Америки, перші осіли там і перші ділом висловили свою правдиву побожність. Стали організувати свої релігійні громади — парохії. Але ці добрі й побожні лемківські переселенці приїзджали вже до Америки затроєні москвофільством. Бо їх панотці, хоч походили з українського народу і жили з нього, та хоч самі греко-католики, чи бодай удавали таких перед своєю духовною владою, ревно займалися пропаґандою „єдиної неділимої Росії" та єдиної, правдивої „русской" віри. В каригідний спосіб зводили нарід на манівці, вщіплюючи в його прості серця „науку", буцімто лемки й москалі, одно й те саме. Вчили своїх парохіян, що греко-католицьку віру накинули їм вороги „русского" народу, себто Рим, поляки, мазепинці, а справжнє спасення своїх душ лемки знайдуть тільки в православній церкві, що до неї належали їх предки. Москвофільські душпастирі вказували на могутність білого московського царя, що із своїм воїнством визволить лемків і цілу „подяремную" Русь...

Ґрунт під тверде насіння русофільства й московської схизми був за слабий в австро-угорській монархії. Нарід тільки заражувався цією політичною недугою. Зате в Америці москвофільство прибирало активний характер і поширювалося в міру зросту лемківської еміґрації. Спершу не було там священиків. А нарід заражений москвофільською і схизматицькою агітацією, сам будував собі церкви в тім найліпшім переконанні, що це будуть твердині його „русской єдности". А поправді чимало з них було згодом розсадниками схизми й національної ворожнечі. Бо з приходом греко-католицького духовенства до Америки, прислав сюди також московський святіший синод батюшок з Росії, що підняли тут завзяту релігійну боротьбу. В який негідний спосіб воювали цареславні агітатори, свідчить ця їх негармотна змістом і наскрізь демагогічна візова, що її тут дослівно наводжу.

(Далі буде.)

При відтворюванні стилізованих побутових обрядів по взірцю „Обжинків“ треба доконче достроїти й музику. Зовсім інакше булоб враження, якщо обряд „Обжинків“ відбувався би при декорації таки обжинкових мельодій. Бо хоча пр. танок при звуках музики до пісні „Чоловіка хитався“ був гарно виведений, то всеж це не є обжинкова пісня. Так, як Б. Кудрик згармонізував „Історичні пісні“ і дав прегарну стилеву цілість, також треба звернути увагу й на інші точки та безумовно подбати про стиль.

І взагалі побажання до музичного проводу свята: замісць ріжних інтернаціональних покручених маршів слід безумовно дати українські марші: „січовий“, „сокільський“, „пластовий“ та інші на народніх і стрілецьких мотивах а таких чисто українських маршів є вже в нас доволі. Доцільно підібрана музика — надає своєрідний характер святові і також має велике виховне значіння.

Та без огляду на всі ці дрібні недостачі свято молоді Рідної Школи залишило якнайкраще враження. Факт що при такій несприятливій погоді, свято стягнуло кілька тисяч публики це найкращий доказ, як ставиться до праці Рідної Школи наше громадянство.

І. Г.

„Ніщо нації не зорґанізує так сильно — як кооперація!...“

Докінчення Загальних Зборів Центросоюзу.

При кінці своєї промови дир. Луцький подавав приклади, яких способів уживають деякі чинники в боротьбі з нашими кооперативами. Одначе найліпшим засобом нашого відпору в цілій акції є якнайкраща праця української кооперації на місцях. Під прапор української кооперації мусимо зібрати всіх активних громадян. Мусимо знайти шлях до нашої молоді, бо вона незадовго прийде на наше місце.

Накінець поставив під голосування три внески:

1) Заг. Збори приймають до відома звіт з ревізії, переведеної в Центросоюзі впродовж березня, квітня і травня 1936 р. та поревізійне письмо РСУК з 28. травня ц. р. і передають їх Н. Р. до виконання доручення.

2) Загальні Збори з признанням затверджують звідомлення Н. Ради і Дирекції Ц. С. з їх діяльности в 1935 р. та предложені рахункові замкнення і біланс Союзу за 1935 р. та признають абсолюторію Н. Р. і Дирекції за минулий рік.

3) Заг. Збори затверджують резолюції Н. Ради, Краєвого Зїзду з 16. травня ц. р. і Ради РСУК для Ц.С. на 1936. і 1937. р.

Всі резолюції одноголосно принято.

Після перерви забрав слово дир. Шепарович і поставив внесення, щоб усю надвишку перенести до запасного фонду. Але деякі квоти запропонував призначити на наші освітньо-культурні, руханкові і харитативні установи. Просив, щоби з біжучих фондів призначити 10 тисяч. Внесок принято одноголосно.

ВИБІР РАДИ Ц. С.

Новий статут Ц. С. не передбачує Контрольного Комітету, як було досі, тільки Контрольну Комісію Надз. Ради.

Інж. Дутка в імени комісії-матки запропонував: дир. О. Луцького, дир. Ст. Чумака, дир. Кузика, дир. інж. Е. Храпливого, д-ра Ст. Витвицького, дир. Поритка, дир. І. Кузева, дир. Наконечного, дир. М. Семенчука, дир. Рубчака й о. Кашубинського та на заступників: д-ра Тарнащука, дир. Дороту, І. Кульчицького, І. Поморянського. Внесок одноголосно принято.

Дир. Шепарович: У порозумінні з Надз. Радою рішив Ц. С. обмежити найвищу суму кредиту. Найвища межа 2 міл. 500 тис. зол. для Ц.С. та 150 тисяч для одного члена. Дир. Луцький піддав внесок під голосування. Збори одноголосно приняли.

Після того реферував дир. **Шепарович** прелімінар буджету Ц. С. на 1936. р. Стверджує між ін., що на підставі обчислень з першого кварталу торги в Ц.С. у порівнанні з кварталом минулого року зросли на 105 прц. Так само й Окр. Союзи виказують великий зріст торгів. Просить затвердити прелімінар буджету. Заг. Збори приняли одноголосно прелімінар буджету.

Дир. Луцький згадав теплим словом тих членів Ради, що до нової Ради не ввійшли.

При точці внесків і запитів забрав голос дир. **Мартюк:** З хвилиною введення девізових обмежень кинулись деякі люди на деякі товари. Між іншим викуплено майже ввесь запас шкіри. Ц.С. встиг закупити тільки половину того, що хотів закупити. Радить усім закуповувати в Ц.С. з того запасу, хоч ціна вже вища. Друга справа — це кокс. З огляду на тяжкі умови концерну „Робур“ пропонує брати кокс з іншого концерну. Третя справа — це бляха. Ріжні концерни бляхи, бачучи, що в нас бляха йде, почали робити натиск на гуту „Лявру“ і робити конкуренцію. Звертає увагу присутніх на те і радить не давати послуху ріжним залицянкам. Радить купувати бляху за готівку.

Дир. **Шепарович** повідомляє, що стоїмо в затяжній війні з рижовим картелем, а незадовго зачнемо і з цвяховим. Виграли ми частинно війну з картелем дріжджевим. Просить Окр. Союзи помогти Ц. Союзові в тій війні. Українська кооперація вже має досить сили, щоб ту війну виграти. Просить, щоб відповідний запас фондів Окр. Союзів був усе в Ц.С.

Дир. **Радловський** говорить про експорт дробу. Просить, щоб Окр. Союзи перевели організацію скупу і достави дробу. При експорті гусей і молодих курят повідомить Ц.С. у найближчих днях і просить звернути на це увагу.

Дир. **Палійчук** (Теребовля): Приватне купецтво закладає свої гуртівні по повітових центрах. Пропонує приняти рішення, яку лінію має вести українська кооперація супроти приватного купецтва.

Дир. **Дорота** (Жовква) не вірить, що приватники є загрозою для кооперації. Радить допомагати людям організувати свої варстати праці. Вказує на содову воду і лімонядку. Фабрикація дуже дешева і проста, зарібок великий

Дир. **Поритко** (Рогатин) уважає, що чим краща організація приватників, тим легше можна з ними знайти спосіб життя.

Дир. **Шепарович** (Сокаль) говорить про відносини між кооперацією і приватниками в Сокальщині. Ставить дезідерат, щоб верхи кооперації занялися справою урегулювання відносин кооперації з приватниками.

Дир. **Олексюк** звертає увагу, щоб добре калькулювати нововпроваджувані товари. Щодо приватників, погоджується з дир. Доротою, що приватники не є небезпекою для кооперації.

Дир. **Шепарович:** Міська споживча кооперація не зорґанізована і тому повстала люка. І добре, але вони мусять бути зорґанізовані і мусять зрезиґнувати з села, а йти до міста. Село, що є нині у 80—90 прц. скооперовані, має місце тільки для кооперації. Відповідає на ріжні запити дискутантів і пояснює деякі прояви.

Зарицький (Дрогобич): На терені Дрогобиччини діє якийсь „Союз дрібного рільника“, — запитує, що це за організація.

Дир. **Луцький** відповідає, що Ц. Союзові про це нічого невідомо. Говорить про скликування організаційних колегій передовсім з представників кооперативних видів. З приватниками не шукаємо боротьби там, де ми її не мусимо вести. Але на організаційні колегії не радить запрошувати приватний світ. Мусимо знати межу наших добросусідських відносин з приватниками. Ми не маємо причини боятися перешкод чи перепон, коли тісно звяжемо всі ступні нашої кооперації.

Закінчено Збори в год. 6.30 вечором.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

САМБІР.

В перший день Зелених Свят відбувся у нас, як щороку, процесійний похід з церкви на цвинтар. У поході взяли участь представники самбірських установ з вінками, музика Т-ва „Бандурист“ та багато місцевого населення. На цвинтарі на гарно оправлених стрілецьких могилах відправили панахиду о. Плешкевич, о. Ювьвяк та о. Івашко. Високопатріотичну проповідь виголосив о. Івашко. Після панахиди дута орхестра „Бандуриста“ відіграла жалібний марш Бетовена.

ДЕЛЯТИН.

Як минулого так і цього року, зеленосвяточний обхід у Делятині випав гарно. Процесію на місцевий цвинтар, де лежить український стрілець бл. п. Петро Ґродзіцький, вів місцевий парох о. Захарій Золотий, що виголосив підчас панахиди змістовну проповідь. Вісім гарно прибраних вінків від поодиноких товариств Делятина — це символ пошани для упавших наших Героїв. У поході взяли участь представники усіх українських товариств Делятина та багато селян і міщанства. Підчас походу й панахиди співав міщ. церковний хор під проводом м-ра Гарасимовича.

СКАЛАТ.

Дня 31. травня ц. р. відправив місцевий парох о. сов. А. Онуферко традиційну панахиду за упокій погибших членів УГА на гробі от. Лнера. Прикро вражало, що деякі міщани, хотячи мабуть виявити свою „рускість“, остентаційно покинули цвинтар. Трапляються у нас і такі типи, що нічю зривають з могили жовто-блакитні ленти і вінки, як це було 12. 4. і 2. 6. ц. р

Дводенна перерва у великому процесі ОУН у Львові.

В середу 10. червня ц. р. розправи знову не було, бо підс. Я. Стецько далі нездужає після затроєння шлунка. Тому, що на четвер 11. червня ц. р. припадає латинське свято Божого Тіла, предсідник відложив розправу до пятниці 12. червня ц. р. рано. Якщо в пятницю підс. Стецько буде ще далі нездужати, то його справу вилучить трибунал з цього процесу і тоді підс. Стецько ставув би по вакаціях перед новою лавою присяглих у Львові.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 6—25

Французькі страйкарі займили

ЧУЖІ КОРАБЛІ.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Страйкарі обсадили вчора вечором у доках у Руен 3 пароплави: француський, латвійський та шведський. Консулі Швеції та Латвії запротестували; на домагання префекта страйкарі уступили з чужих кораблів.

ЛІКВІДАЦІЯ СТРАЙКУ.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Представники банкирів заключили збірну умову зі синдикатом банк. урядовців. У товарових домах не дійшло ще до порозуміння. Переговори між гірниками та власниками копалень на добрій дорозі. Вчора вечором дійшло до порозуміння у ткацькому промислі у Сен Кентен. В Руен вибух страйк будівельних робітників, 12.000 робітників харчевого промислу вернулось до праці, подібно 30.000 текстильних робітників у Рубе, 10.000 робітників шкляних гут і броварів у Дене та гірники в Дуе. В басені Самбри страйкує 20.000 металевих робітників, у Шампанії 10.000 текстильних. Страйкують також гірники у Сен Етієн та металеві робітники в Ліль.

Англія ліквідує консуляти

В НЕЗАЛЕЖНІЙ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 10. 6. ПАТ. Віцеміністр закорд. справ заявив у палаті громад, що бриг. уряд тимчасово ліквідує два консуляти у західній Абісинії, бо настрої серед місцевих племен загрожують персоналові цих консулятів.

МАНЕВРИ НА МАЛЬТІ.

ЛЯ ВАЛЕТ, 10. 6. ПАТ. Вчора рано почалися на Мальті великі сухопутні та повітряні маневри, що триватимуть до четверга.

Загальні Збори

Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

По довгій перерві, бо аж після півтретя року, знову зібралися в середу 10. ц. м. у Львові у великій салі Народнього Дому представники усієї української кооперації, згуртованої в РСУК, на Загальні Збори цієї установи. Важні події, що потрясли цілим організмом нашої верховної кооперативної установи, були також причиною того, що РСУК не міг у відповідному часі скликати своїх Заг. Зборів. Майже два роки тягнулася справа затвердження урядом нового статуту РСУК, без якого ці Збори не могли відбутися. Як прийшло до нового статуту і з якими територіяльними та матеріяльними стратами для РСУК він мусів бути получений, ми вже свого часу писали при нагоді нового кооперативного закону з листопада 1934 р.

Велика саля Нар. Дому по береги заповнена делегами кооператив і представниками економічних та господарських установ. Усіх делегатів є 288 з 605 голосами. Столи преси заняті представниками усієї нашої національної преси. На сцені засіла президія Зборів: голова Ради РСУК інж. Ю. Павликовський та його заступник дир Ст. Кузик, дирекція РСУК та секретарі Зборів.

ВІДКРИТТЯ ЗБОРІВ.

Відкрив Загальні Збори в год. 11. голова Ради РСУК сенатор **інж. Ю. Павликовський,** стверджуючи на початку правосильність Зборів. Обняв провід Зборів та покликав на секретарів Анд. Миговича зі Стрия та М. Кантимира з Красноставець. У вступній промові привитав голова делегатів від кооператив, представників усіх установ та представника львівської Рільничої Палати. Вже в половині минулого століття зродився плян ідейного українського кооператора. Це добрий син українського народу. Шари цих людей все зростають. Українським чи не найбільш надійним осередком зорганізовано-сти є український кооператизм. Український кооператизм розвязує питання суспільні та економічні. Впродовж останньої пятилітки перебула укр. кооперація переможно збірну відповідальність, дубенське право, новелізацію кооперативного закону, регляментовання кооперативного руху у ріжних його видах. З цим усім боролася українська кооперація в імя свободи економічного життя і в частині відбила усі ці атаки формально, а всі відбила внутрішньо, морально. Український кооператизм не може йти на компроміси в тих справах. Ми працюємо над господарсько-економічною еманципацією наших економічно слабших верхів і не в імя ненависти, а в імя любови ідемо вперед. Працю ведемо серед дуже несприятливих умовин, які потягають за собою багато жертв у наших працівниках. На цьому місці відчитав листу втрат української кооперації, яка містить 36 назвищ кооперативних діячів; присутні пошанували їх память повстанням з місць.

В дальшім ході Зборів дир. **О. Луцький** відчитав спис кооператив, які РСУК наділив дипльомом як взірцеві кооперативи, що виказали найкращі успіхи у шляхотних змаганнях за найкращий вислід праці в 1935 році. (Спис відзначених кооператив із технічних причин подамо завтра. Ред.).

В другій точці нарад доручено верифікацію протоколу з попередніх Загальних Зборів Президії РСУК.

ВИБІР КОМІСІЇ-МАТКИ.

Дир. Наконечний, Борщів, вносить вибрати до комісії-матки: І. Мартюка, А. Мудрика, Чарнецького, Зарицького, Цюкенду, Поритка, Кантимира. Додаткові пропозиції: дир. Сабат, Мих. Сеник, Ст. Козак, дир. Няньчур — голосовано поодиноко кожного кандидата. Перейшло внесення дир. Наконечного.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ.

Після вибору комісії-матки забрав слово дир. О. **Луцький,** як начальник організаційного виділу РСУК. Ревізійний Союз Українських Кооператив стоїть на засаді одної кооперативної ідеї та на сторожі співпраці всіх видів кооперації. Він побіч ревізій дбає за звязок між централями, окр. осередками й низовими кооперативами. РСУК співпрацює з усіми фаховими централями. Небувала господарська кріза і з другого боку державний тоталізм вдарили були сильно по нашій кооперації. Праця РСУК при зусиллі усіх членів та цілої моральної сили нашої кооперації довели до того, що ця небезпека є вже за нами. Побіч торговельної і технічної справности РСУК дбає у великій мірі про духа в українській кооперації. Жива людина була і є нашим найвищим скарбом. Остаточна наша ціль — це добрий, творчий, свідомий обовязків, живий, характерний українець. Засобом нашим не є кари, а розбуджування почуття відповідальности. РСУК є найвищим моральним авторитетом української кооперації. Плян, який тепер здійснюємо, зложено в 1932 р. на 7. Краєвім Зїзді. На цім місці дир. О. Луцький пояснює при помочі виставлених графіконів стан та працю української кооперації у звітовім часі. Ці всі дані подані у звідомленні з діяльности РСУК („Г.К.Ч." ч. 19—20).

З великої маси цікавих цифр подаємо тут тільки найбільш суттєві. І так: Кількість обєднаних в РСУК кооператив до війни була 557, в р. 1921 — 579, в р. 1933 — 3.194, в р. 1934 — 2.941, в р. 1935 — 3.013. У звітовому році види цих кооператив були ось такі: для закупу і збуту — 2.106 (себто 69.9%), молочарські — 129 (4.3 проц.), кредитові — 570 (18.9 проц.), міські споживчі — 177 (5.9%), ріжні — 31 (1%). Кількість членів в обєднаних кооперативах росте постійно. Коли в році 1925 було їх тільки 158.087, то в р. 1934 було вже 492.069. Очевидно, що за кожним членом стоїть приблизно 4 членів родини. Маючи це на увазі можна сказати, що в кооперації зосереджуються інтереси около 2 міліонів осіб.

Дир. О. Луцький зупинявся біля кожного графікону, вияснюючи та коментуючи все, що він представляв. Присутні познайомились докладно про оборотові капітали, торги кооператив І. ступня і повітових осередків, розвиток кредитових кооператив та звязаний із ними кредит, рух вкладок і позичок, дальше про болячку кооператив борги та про досягнення молочарської кооперації.

В дальшій своїй промові дир. Луцький торкнувся пляну праці української кооперації на майбутнє. Плян цей сконкретизований в резолюціях, предложених Радою Р.С.У.К. до ухвалення Зборам. Ці резолюції відносяться до кожного виду кооперації зокрема. Вони стверджують дотеперішні успіхи української кооперації у всіх її ділянках та доручують дальшу розбудову праці в докладно намічених напрямках.

Після того від Контрольної Комісії Р.С.У.К. відчитав звіт з переведеної контролі інж. **Вол. Дутка.**

На тім місці предсідник зарядив 1годинну перерву.

Вже за тиждень...

Ще тільки сім днів ділить нас від тягнення першої кляси трицятьшестої Льотерії Державної. Головна виграна цієї кляси рівняється сто тисяч золотих, крім того виграна пятьдесять тисяч, двацять тисяч, чотири виграні по двацятьпять тисяч кожня, пять по десять тисяч, десять по пять тисяч, а також багато інших.

Тиждень — невеликий це час, тому хто хоче взяти участь у льосуванні тих виграних, повинен поспішитись та купити льос. Спізнення не дає ніколи добрих успіхів. В кожній ситуації життевій користає той, хто спішить: „Хто перший, цей кращий", каже приповідка. І в льотерійній грі оминете з певністю всіх труднощів і прикрих несподіванок, коли подбаєте за льос без опізнення.

Послух добрий, зокрема для тих, що привязують увагу до деяких чисел. Чим скорше зголоситься за льосом, тим лекше дістануть бажане число, і навпаки, хто спізнюється, може стрінутись з відповідю, що бажаний льос викупив уже хтось інший.

Отже памятайте про дату 18. червня і зараз таки подбайте за **льоси.**

За поглиблення праці „Просвіти".

Зїзд освітників.

Заг. Збори Матірного Т-ва „Просвіти" попередили цілоденні наради освітників у середу 10. червня ц. р. Зїзд відкрив у салі „Сокола-Батька" голова Матірнього Т-ва проф. І. Брик. Завданням цієї наради обговорити напрямні просвітянської праці. Добре сталося, що Матірне Т-во скликало такий зїзд, бо Загальні Збори Т-ва, як таке тіло, не можуть обговорити цих незвичайно важних справ.

Одночасно слід підкреслити ще один відрадний факт: 80 відсотків присутніх це молоді, повні енергії люди, у віці 25—40 років, які всеціло присвятили своє знання і свій хист під розбудову „Просвіти". Присутніх на салі 94 освітників, члени Головного Виділу і 5 представників преси.

До президії покликав голова проф. І. Брик: *д-ра Богдана Чайківського* зі Сокаля, *д-ра Гриня Винницького* з Устрік Долішніх і *м-ра Остапа Фірчука* з Копичинець; на секретарів *Володимира Городиського* з Дрогобича, м-ра *Михайла Кушніра* зі Станиславова та *Ярослава Богачевського,* нотаріяльного аплікаита зі Зборова. Дальше нарадами проводив уже адв. *д-р Б. Чайковський.*

РЕФЕРАТИ.

Після того виголошено 4 реферати, а саме: *д-р І. Брик* — ідеольогічний реферат; *інж. Максим Брилинський* — організаційний; *інсп. Петро Петрик* відчитав освітній реферат Д. Бурка з Дрогобича, який не міг приїхати на нараду, бо занедужав і вкінці *інсп. Володимир Гафткович* — господарський. Реферати були короткі з виїмком останнього і тому не втомили надто присутніх, а одночасно дали основу до живої і цікавої дискусії.

ІДЕОЛЬОГІЧНИЙ РЕФЕРАТ.

У першім рефераті голова Матірнього Т-ва основно накреслив ідеольогію та напрямні праці просвітянської організації. *В службі для найвищого добра і щастя народу — говорив голова — лежить ця магічна сила, що „Просвіта" стала синонімом згуртованої національної праці для всіх українців, на всіх українських і чужих землях.*

Далі голова спинився над страшною небезпекою, яка грозить нашому народові від большевицького нігілізму, що ненавидить культури, традиції, інтелігенції, духової індивідуальности та усе те хоче знищити. Тому на „Просвіті" і далі озочиває не лише провідна роля, але й увесь тягар праці над позашкільною освітою, праці над освітою і вихованням народу. В останніх роках стали організувати окремі читальні „Скала". Одначе вони є непотрібним розтрачуванням національних сил, бо виховання народу у вірности своїй церкві, плекання католицької моралі та етики можна осягнути і працею по читальнях „Просвіти". Історія боротьби з комунізмом і сельробізмом каже, що він усюди вдирався і вдирається туди, де нема праці і де байдужість місцевого свідомого громадянства відкривала йому покинений фронт. Здається, що духовенство могло би далеко більше принести користи для Церкви і народу, осягнути певніші і тривкіші висліди, якщоб витрачену енергію обернуло на працю по читальнях „Просвіти". Думаю, заявив голова, що це явище є тільки переходове і оживлення та активність нашої організації доведе до повного згармонізування і втягне до співпраці всі творчі національні елементи села.

ЗА ОСВІТНІЙ ІНСТИТУТ.

З черги *інж. М. Брилинський* основно обговорив у довшому рефераті організацію філій і читалень та організацію праці в цих обох організаційних підвалинах Матірнього Т-ва „Просвіта". Підкреслив, що наказом теперішньої хвилини створити бодай однорічний Освітній Інститут, де могли би освітники здобути фахову освіту, щоб повести правильно виховну працю по читальнях. Вже нині життя ставить до філіяльного інструктора-освітника величезні вимоги. Він мусить визнаватися, навіть у подробицях, і в питаннях позашкільної освіти і в питаннях виховання і в питаннях соціольогії, права, економії та в політиці. Не чужі повинні бути для нього справи театру, співу, музики; такий філіяльний освітник мусить бути теж добрим промовцем і т. д. Тимчасом нині на 82 філій є 64-ох філіяльних іструкторів у 59-ох філіях (5 філ. має по 2-ох освітників) університетську освіту має 14 освітників, частинну університетську освіту має 21, середню освіту — гімназію 15, семинарію 5, частинну середню освіту 2, з невідомою освітою є 7; зпоміж цих 64-ох освітників 22-ох є жонатих. Фахової освіти не має ніхто. Так виглядає фактичний провід нашої просвітянської організації. Він не може імпонувати ні числом, ні підготовою до цього преважного діла. Одначе всі ці філіяльні інструктори є вже повалинними освітниками. Вони свою працю

подобали, віддали їй свої сили, час, здоровля, своє право до життєвих приємностей і сяк-так забезпечене життя. Такий освітник, це правдивий апостол і носій національно-державної ідеї, носій совісної, дрібної, буденної праці, противник фанфаронади та пустої, святочної балаканини. Такий освітник і в бурі і в негоду мандрує від села до села та накликує до важкої праці. Він не має відпочинку і не жде на признання та винагороду. Нині просв. організація без нього не обійдеться. Його вартість уже нині неспірна і заслуги освітника видні для кожного, хто має очі та ума творені.

В освітньому рефераті проф. *Д. Бурко* обговорив нові напрямки в освіті дорослих та вказав на спроби їхньої реалізації.

Вкінці в останньому рефераті *інсп. Гафткович* основно обговорив також матеріяльне положення Матірнього Т-ва, накреслив напрямні економічної політики читалень і філій „Просвіти“ та вказав на необхідність професійної організації освітників.

ДИСКУСІЯ.

По двогодинній перерві на обід в год. 4.15 пополудні над рефератами та основними тезами, що їх відчитав інсп. М. Брилинський, розвинулася оживлена дискусія, до якої зголосилося 22 особи. До год. 6-ої вечором забирали голос: **Я. Пришляк** (Устрики Долішні), **Б. Велигорський** (Коломия), **В. Бунда** (Журавно), **Д. Федик** (Делятин), **М. Никифорчин** (Солотвина), **П. Скалецький** (Тлусте), **М. Панасюк** (Радехів). Дискусія потревала до пізного вечора, бо промовці порушують основно ріжнородні болячки просвітянського життя та подають способи, як поглибити просвітянську працю.

Свята в честь Симона Петлюри.

БОГОСЛУЖЕННЯ З ПАНАХИДОЮ У СКАЛАТІ.

Дня 24. травня ц. р. відправилось у парохіяльній церкві в Скалаті богослуження з панахидою за упокій душі бл. п. Гол. Отамана Симона Петлюри. Міське громадянство, повідомлене про це клепсидрами філії Т-ва Воєнних Могил, зібралося численно, щоб віддати поклін памяті Отамана, котрого імя стало символом безоглядної боротьби з московсько-жидівським комунізмом.

Конференція трьох воєводів.

У Трускавці відбулася конференція трьох воєводів під проводом Беліни-Праймовського, з участю тернопільського воєводи Давалтовського-Пятовта та станиславівського воєводи Стажинського. Радили над господарськими й організаційними справами полудневo-східних воєвідств. (Аг. Всхуд.)

Новий польський амбасадор у Парижі.

ВАРШАВА, 10. 6. ПАТ. Амбасадора Польщі в Парижі Альфреда Хлаповського звільнили в днем 10. ц. м. зі становища. З тим самим днем іменований на його місце амбасадором у Парижі Юлій Лукасєвич, дотеперішній амбасадор Польщі в Москві

Велика промова віцепрем. Квятковського.

В середу на засіданні соймової комісії, яка розглядає справу повновластей для уряду, віцепрем. Квятковський виголосив велику промову, в якій обговорив рівновагу буджету і гостро виступив проти внутрішньої і міжнародньої спекуляції, яка намагається захитати польську валюту. Вкінці зясував обширно плян великих інвестиційних публичних робіт у двох етапах і боротьби з безробіттям. Віцепремієр підкреслив, що при здійснюванні цього пляну у другому етапі міністерство розпише нову інвестиційну внутрішню позичку на суму 200 до 300 міліонів зол.

Еміґраційні справи.

ДЕВІЗОВІ СПРАВИ.

На основі введених недавно приписів вільно без окремого дозволу вивозити за кордон краєві і закордонні платничі засоби до висоти рівновартости 500 зол. на кожну особу, що має закордонний пашпорт.

Припис цей дотичив теж еміґрантів, що без окремого дозволу можуть вивозити лиш рівновартість 500 зол. (у якійнебудь валюті). Вивіз золота в якійнебудь валюті є безоглядно заборонений.

Приписи іміґраційних країв і польської влади про „показову готівку“ часто перевищають 500 зол. Тому Еміґраційний Синдикат робить заходи в справі унормування девізових справ у відношенні до еміґрантів. Та заки вийде дотичний розпорядок, виробл[ю]вання чеків, закупно валюти на „показову готівку“ вимагану при вступленні на сушу, а також вивіз тих платничих засобів полагоджує Еміґраційний Синдикат окремо в кожному випадку. З огляду на те, що еміґрантам дозволено поза „показовою готівкою“ вивозити готівку ще до 500 зол., затаювання й укривання грошей, чеків, векслів і т. д. наражує на конфіскату грошей і великі кари. Тому в Синдикаті треба казати всю правду і тоді можна дістати дозвіл на вивезення більшої суми, як 500 зол.

В СПРАВІ ВІЗВАНЬ ДО РІО ДЕ ЖАНЕЙРО В БРАЗИЛІЇ.

Свого часу влада в Ріо де Жанейро у Бразилії з причини революційних заворушень була припинила видавання візвань своякам. Тепер уже будуть видавати візвання управненим особам, оскільки — незалежно від вимаганих документів — предложать посвідку, що особа, яку хочуть спровадити до Бразилії, не виступала ніколи проти уряду, ані суспільного ладу і не є комуністом. Така посвідка, видана польською владою мусить бути леґалізована в бразилійськім консуляті у Варшаві, за що платиться 21 зол. 50 сот. Цей документ треба післати своякам до Бразилії.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру містимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.**

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 46-115

— **Найкращі лиси, пелерини** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **В „Клюбі українських еміґрантів“ у Львові,** пл. Бернардинська 2. І. пов. можна дістати **добрі обіди і вечері по дешевій ціні.** 3—3

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** читає дня 12. червня ц. р. в год. 7. вечір д-р Теодор Мацьків реферат п н.: „Гостре зачоповання вінцевих артерій“. 2246

— **Надзірна Рада Видавничої Кооп. „Червона Калина“** у Львові запрошує П. Т. Членів на **Звичайні Загальні Збори,** що відбудуться в четвер 11. червня 1936. в год. 6-ій вечер в домівці „Сокола-Батька“ при вул. Руській ч. 20.

— **Реферат о. крил. Ю. Дзеровича** на тему „Коедукація в школах“ відбудеться заходом Українського Католицького Союзу дня 12. ц. м. в год. 6. веч. у салі „Української Бесіди“ (Рутовського 22). Вступ за запрошеннями, які можна дістати в канцелярії Українського Катол. Союзу в годинах 12—15 (вул. Японська ч. 7).

— **Товариський зїзд абітурієнтів з 1926 р. б. української держ. гімназії в Тернополі.** Товаришки і товариші! Наш 10-літній товариський зїзд відбудеться цього року дня 4. липня. Тож приїздкайте на нього всі! Про програму зїзду довідаєтесь з окремих повідомлень, що їх до вас цими днями розішлемо. Покищо до 20. червня ц. р. зголошуйте свою участь у зїзді, надсилаючи рівночасно 6 зол. на покриття коштів з ним звязаних, на адресу: М-р Діонізій Чубатий, Тернопіль, вул. Жвірка 12. — За Комітет зїзду: **Стефанія Трояк-Дзядів, м-р Діонізій Чубатий, м-р Ярослав Шавяк.**

— **Безплатне щіплення проти віспи** переводить міський виділ публичного здоровля у Львові до 15. ц. м. Обовязковому щіпленню проти віспи підлягають всі діти в першому році життя, діти 7-літні (уроджені в 1929 р.) та всі особи, що з якихнебудь причин не піддалися щіпленню. Особи, які не зголосяться в часі безплатного щіплення, будуть піддані примусовому щіпленню урядовими лікарями на власний кошт, при чому наражуються на карні консеквенції, передбачені законом. Нещіплені особи легко заражуються віспою, яка опоганює їх на ціле життя.

— **Підмога за військові вправи.** Цивільним особам, яких покликано на військові вправи, прислугує право старатися за підмогу. Самотній особі належиться 90 сот. за кожний день вправ, хто має одну особу на удержанні, дістає 1.10, дві особи — 1.30 зол. за кожний день. Стараючись за цю підмогу, треба зложити подання на приписовому формулярі (дістати можна у військовому відділі управи міста або староства), а до подання слід долучити свідоцтво відбутих військових вправ або військову книжечку та свідоцтво про матеріяльний стан. Подання внести найпізніше 30-го дня від часу звільнення із вправ.

— **У справі латинського епископства у Станиславові.** Недавно появилася в польській пресі вістка про акцію польського громадянства у справі створення в Станиславові римо-кат. епископства. Подано м. і., що станиславівська міська рада рішила дарувати майбутньому епископству парцелю. Як стверджує тепер польська преса, ця вістка не відповідає правді. Міська рада на останньому засіданні рішила перенести право власности дарованої свого часу комітетові будови костела на Гірці парцелі на латинське архиепископство у Львові, бо комітет не має правної особовости і не може приймати даровизн.

— **„Тризуб“ заборонений у Польщі?** „І. К. Ц.“ повідомляє з Варшави, начеб польське мін-ство внутр. справ відібрало дебіт паризькому журналові „Тризуб“. Ця вістка цілком несамовита: адже „Тризуб“ це офіціяльний орган еміґраційного уряду УНР, себто тої частини української політичної еміґрації, яка завжди стояла і стоїть на становищі тісної українсько-польської співпраці та до Польщі ставиться з найбільшою льояльністю.

— **Страйк денних і сезонових робітників.** На фільварках ланцутської ординації в Ланьцуті, Глухові, Альбіговій, Високій та Воді Малій застрайкувало 150 денних і сезонових робітників. Вони не допускають до праці фільварочної служби. Сезоновий робітник дістає 11 до 15 зол. та 7 сотн. збіжжа місячно. Робітники домагаються 15—20 зол. і 8 сотн. збіжжа.

— **Перебудова вулиць у Львові.** Почали перебудову вулиці Зиблікевича довжиною 680 м., себто від Зеленої до пл. Св. Софії. На припоручення управи міста вирубали біля церкви СС. Василіянок пять старих дерев. У цьому місці поширять дорогу на 10 м., себто ширина вул. Зиблікевича буде всюди однакова. Після перебудови ця вулиця матиме лише однонапрямний рух, себто вільно буде їхати лише в напрямі Стрийського парку, а поворотна дорога йтиме вул. Яблоновських, також лише в однонапрямним рухом, себто в напрямі вул. Зеленої. Трамваєву лінію на вул. Зиблікевича перебудують зовсім, себто шини йтимуть побіч себе з боку камяниць із непаристими числами. Трамваєва траса буде вибрукувана камінням червоназого кольору, решту дороги, для возів виложать базальтом гранітового кольору. Біля церкви Василіянок побудують мур, на якому опиратиметься хідник. Переходи для публики впоперек вулиці визначені будуть білими смугами, а саме напроти вул. Романовича, Миколая, Марка, Як. Стшеме, Яблоновських, Обертинських і Пелчинської. Переходити в інших місцях буде заборо-

нено. Перебудова вул. Зибликевича коштувати ме 265.000 зол. Перебудовують теж вул. Личаківську горішню від вул. св. Петра до Пасічної, що буде в цьому місці широка на 7.50 м.

— **Процес за ОУН.** Перед трибуналом присяжних суддів у Львові станули 10. ц. м. Петро Максимцьо, Олекса Омелян, Дмитро Олесько, Іван Семенюк, Іван Бойко і Володимир Андрущак, всі із Сокальщини, під закидом злочину державної зради, якої мали допуститися належанням до ОУН. Боронять адвокати д-р Ганкевич і д-р С. Шухевич.

— **Хто робив протижидівські ексцеси у Скольому?** „Хвиля“ одержала від голови жидівської громади у Скольому, д-ра Бернарда Рареса письмо, з якого виходить, що протижидівських ексцесів допустилися темні і невідповідальні елементи та що вину тих подій не можна ніяк приписувати спеціяльно якійсь народности. У Скольому панує тепер повний спокій і слідне ступневе відпруження відносин.

— **Епільог квітневих заворушень.** В окружному суді у Львові відбулася чергова розправа проти учасників грабіжницьких нападів підчас квітневих заворушень. Засуджено Василя Шульгу, що забрав ріжні річи з ресторану Френкля при вул. Сапіги, на 8 місяців вязниці; Петра Козловського, що загарбав кілька літрів горілки зі шинку Бахмана при вул. Бема, на 7 місяців, Казимира Барана за крадіж у галянтерійному склепі Ерни Барон на 7 місяців вязниці і Йосифа Семенюка, що побив на вул. Янівській Вольфа Лявера з окликом „бий буржуя“, на 6 місяців вязниці.

— **Ратункове поготівля у Львові** дало ц. р. лікарську поміч 18.274 особам, при чому у 6202 випадках виїздило санітарним автом на місто. На поготівлі робило службу 13 лікарів, 6 санітарів і 4 шоферів. Головою т-ва є проф. д-р Т. Островський, заступником д-р Р. Еплер.

— **Страйк пекарів.** У Дрогобичі, Бориславі і Трускавці застрайкували пекарські робітники.

— **Кошиць хорий.** Як повідомляє праський „Український Тиждень“, славний наш диригент Олександер Кошиць, що перебуває останніми часами у Зл. Державах Америки, в цьому році вже вдруге лежить у лічниці. Недавно на репетиції хору він хотів сам переставити фортепіян, але фортепіян упав йому на ногу і диригент пролежав кілька тижнів у клініці, а 6 тижнів ходив на милицях. Пізніше О. Кошиць мав пробу з великим хором в 300 чоловік, готуючися до концерту в честь митрополита А. Шептицького і підчас проби дістав такий сильний атак серця, що знову його завезли до лічниці, де мусить пролежати чотирі тижні. В червні він все таки надіється подужати і з хором взяти участь у концерті. Останніми часами він видав в Америці кілька десятків українських пісень власного укладу з текстом, перекладеним на англійську мову. Вони мали такий успіх, що минулого літа на зїзді педагогів музики запросили Кошиця пробути і показати стиль виконання цих пісень. Для цього дали йому хор консерваторії в Індіянополісі, з яким він і виконав українські пісні перед зїздом з великим успіхом. Успіх пісень, аранжованих і виданих Кошицем, із Злучених Держав перекинувся до Канади, де їх гаряче повітав декан музичного факультету Саскатунського університету проф. Коллінгвуд і рекомендував їх для виконання на музичному фестивалі в провінції Саскатун. Тепер що року на Саскатунському фестивалі будуть виконувати дві українські пісні в укладі Кошиця. Адреса нашого земляка, поки він хорий: 565. West. 139. Street. New York. N. Y. — U. S. A.

— **Болгарська академія з нагоди 10-ліття смерти Петлюри.** В Софії 1. ц. м. була врочиста академія присвячена С. Петлюрі, яку уряділи Обєднання Українських Культурно-освітних Товариств спільно з Українсько-Болгарським Тов-ом в Болгарії. На програму зложилися: 1) „Кілька думок“ — письменника Ст. Чилингирова, 2) Національні гимни: болгарський й український у виконанню Українського Хору. 3) „Петлюра, Україна та інші держави“ — промова Д. Ризова. 4) „Визволення України й Петлюра“ — Мих. Паращука. 5) Декламації Миколи Балабанова, артиста Національного Театру. 6) Українські й болгарські народні пісні у виконанню Люцканова і Столярчука, артистів Національної опери. 7) Декламації Орлова й Нікевича. 8) Українські й болгарські пісні у виконанню українського хору під дириг. Й. Орлова.

— **Академія в 20-літню річницю смерти І. Франка в Празі** відбулася 31. м. м. з ініціятиви Т-ва Українських Інжинірів, т-ва „Єдність“, ЦСУО й УВПРС. Вступне слово сказав доц. В. Доманицький. Реферат про І. Франка прочитав проф. Л. Білецький. Після декламації п. Москалюка (Прольог до Мойсея), промовляв другий референт, доц. д-р М. Долиницький, що оповів про смерть і похорони Івана Франка. Декламував ще свою поезію п. Улинець (українець з Підкарпаття). Академію закінчили відспіванням національного гимну.

— **Краєва хроніка.** В Підмихайлі пов. Калуш 50-літна Матрона Войнюк у приступі падачки утопилася у млинівці. — В Коломиї переїхав потяг залізничого робітника Василя Вашкурака.

— **Пожежі.** В Медведівці пов. Броди згоріло 5 господарських загород. Підчас гашення вогню попеклися тяжко Іван Гладій, Параска Вельган і Каролина Лічнер. — В гуті Новій пов. Броди згоріли господарства Апольонії Стальмащук і Марії Хоростецької з причини лихої будови комина.

— **100-долярові фальсифікати.** Свого часу стверджено, що в Польщі курсують фальшиві 100-долярові банкноти, підроблені так старанно, що нелегко було відріжнити їх від правдивих. Навіть каса Польського Банку приняла була кілька штук. Стверджено, що фабрика фальшивих 100-долярівок находилася у Відні, звідки до Польщі привіз фальсифікати міжнародній фальшівник Мендель Фрайбург, що перебував якийсь час у Львові. Звідси він утік до Варшави і пускав дальше фальсифікати. Коли поліція мала його арештувати, він утік до Відня, а потім до Берліна. Тут його арештовано, але йому вдалося втекти. Аж недавно арештовано його у Гдині, а звідси відставлено до Варшави. У справу є вмішаних кільканадцять осіб з Варшави і Львова. Слідство ведеться в порозумінні з австрійською поліцією.

— **Зловили мальверзанта.** До городського суду в Радомську зголосився якийсь мужчина і представившись за судового урядовця зі Львова, просив, щоби позичили йому гроші, бо його обікрали по дорозі. Справа виглядала підозріло і тому вилегітимувала його поліція. Показалося, що це Станислав Стетнер, б. секретар городського суду зі Львова, за яким розписано стежні листи наслідком ріжних зловживань. Арештованого відставлять в розпорядження львівської влади.

— **Робітничі демонстрації у Гдині.** У звязку зі страйком будівельних робітників у Гдині дійшло 9. ц. м. до вуличних демонстрацій. Підчас сутички робітників з поліцією кількох демонстрантів потерпіло рани. Кільканадцять осіб арештовано.

— **Вартівник застрілив жінку.** Сталося це на військовому летовищі під Варшавою. Вояк, що вартував біля ганґару ч. 9, побачив у ночі темну людську стать, що переходила коло нього. Коли на його заклик стать не пристанула, вартівник стрілив і положив її трупом. Показалося, що це якась жінка, що не мала мабуть поняття про військові приписи.

— **Дальші арештування у справі „Феніксу“.** У звязку з аферою віденського т-ва обезпечень „Фенікс“ варшавська прокуратура наказала в останніх днях у Варшаві і Кракові низку ревізій, що викрили дальші матеріяли, які обтяжують ріжні особи. Наслідком тих ревізій придержано Вільгельма Векслера, адвоката Зенона Букоемського, Фелікса Ґутмана та Аполінарія Довойно-Сологуба, якого арештовано в Новгородку. Варшавського адвоката Баллера арештовано в Кракові.

— **Присуд на три душогубки.** Перед окружним судом у Лодзі станули три жінки, що вбили Станислава Кубяка, порізали його на кусники і розкинули в чотирьох пачках у ріжних сторонах міста. Сам кадовб кинули до ставу. Розправа відбулася при зачинених дверях. Засуджено: 47-літну Агнішку Бельчик на девять літ, її 27-літну дочку Софію Бельчик на пятнацять літ і 25-літну Анну Яблонську на дванацять літ.

— **Еміґраційний рух до Бразилії через порт Сантос у 1935 р.** В 1935 р. приїхало до Бразилії через порт Сантос 29.004 еміґрантів: 10.234 японців, 8.351 бразилійців, 4.149 португальців, 1.444 німців, 1.256 поляків, 1.016 італійців та ін.

— **Гітлерівський привіт обовязковий.** Суд праці в Дрездені рішив, що відмова гітлерівського привіту у фабриках є достаточною причиною до негайного звільнення з праці.

— **Гарячка діямантів у Бразилії.** В Монте Кармельо в бразилійській провінції Мінас Жераіс глядач діямантів Іриней Рамос знайшов дорогоцінний камінь, що важить 80 каратів. Цей діямант купив торговець дорогоцінними каменями за 290 тисяч мільрейсів. Над берегами рік Ріо Прето, Дурадос, Санто Ігнаціо, Пеполізес і Паранагіба находиться тепер 5.000 глядачів діямантів, які там збіглися на вістку про щастя, яке мав Іриней Рамос.

— **Навіть прокажені страйкують.** На кольонії для прокажених в Абу Забаль коло Каїра прийшло до кривавої бійки між прокаженими і поліцією. Прокажені застрайкували, протестуючи проти лихої поведінки начальства та сторожі. Поліція, що хотіла привернути спокій, була приневолена вжити зброї, бо кидали на неї камінням. 20 поліцистів і 50 прокажених потерпіли рани.

— **Проект утворити жидівську республику в Бразилії.** Президент Бразилії одержав від американського жида Моріса Вагнера з Каліфорнії пропозицію, щоби жидівські міліонери із Зл. Держав закупили територію в провінції Ріо Гранде до Суль і заложили там жидівську республику під протекторатом Бразилії. Бразилійський президент не дав відповіди на цю пропозицію, уважаючи її неможливою до зреалізування. Також бразилійська преса віднеслася до тієї пропозиції дуже некорисно.

З кіна.

Кіно „Коперник“: „Увесь Париж співає“.

Французька оперетка виведена австрійськими артистками як комедія; тема запозичена з популярної оперетки про того почтаря з малого містечка під Парижем, що був найщасливіший, коли міг розвозити своїм диліжансом гостей та листи і коли оженився із скромною своєю землячкою провінціялкою, аж тут нараз упало на його голову таке нещастя, що мусів стати тенором королівської опери, бо кращого голосу найти не могли. Людовик XV та пані Помпадур представлені тут без карикатурних рис, з легким гумором, а царює над ними всіма „гофмайстер“ граф Де ля Тур, якого відтворює капітально Шлезак. Музики та співів тут небагато, зате чимало веселих сценок.

✝ Посмертні згадки.

Галя Левицька, донька о. Олександра, декана і пароха в Олеську і Луції з Літинських упокоїлася в Бозі, принявши Найсв. Тайни по тяжкій довгій недузі дня 4. червня 1936.

Дописи.

СКАЛАТ.

За працю над вихованням молоді. Доріст кружка Рідної Школи у Скалаті уладив 10. м. м. виставу „Тарас у дяка“ і „Мені тринадцятий минав“. Зі свого першого виступу на сцені вивязалася молодь незле, в чому заслуга п. А. Крушельницького. Кільканадцять присутніх на виставі старших громадян були наглядним доказом, як мало у нас зрозуміння до культурно-освітньої праці взагалі та до праці над вихованням та освідомленням молоді зокрема. Кружок Р. Ш., від тижня Повітовий Союз Кружків Р. Ш. під головством О. Тиса, веде оживлену акцію в цій справі. Від лютого ц. р. зорганізовано 38 членів доросту. Побажатиб, щоби праця серед доросту розвивалась далі якнайкраще і щоби крім хору та вистав також опікун дбав про те, щоби сходини відбувалися згідно з пляном. Вкінці громадянським обовязком кожної інтелігентної одиниці виголосити для доросту бодай по одному рефератові, як це зробили інж. А. Чемерис та п. О. Тис і п. Б. Любинський, які виголосили кілька рефератів з історії та літератури.

За організацію сільсько-господарської молоді. Філія „С. Г.“ у Скалаті улаштувала дня 2. ц. м. анкету „Хліборобського Вишколу Молоді“. Присутні були 71 осіб. На цій анкеті опікуни та передовики „Х. В. М.“, який має понад 300 членів, здавали звіт з дотеперішньої своєї праці. Виклад про значіння Х. В. М. виголосив голова філії „С. Г.“ о. Іван Цимбала. Вказівки щодо дальшої праці Х. В. М. та як основувати нові секції Х. В. М. подав інж. А. Чемерис. Зі звітів і рефератів видно було, яке велике історичне значіння має для молоді Х. В. М., який має дати не лише господарське знання, але й виховати та освідомити. Присутні зрозуміли, що там де ніяке товариство не організує молоді Х. В. М. має бути не лише господарською школою, але повинен також заступити спортові та культурно-освітні товариства.

Праця над кооперативним освідомленням селянства. П. С. К. у Скалаті улаштував 3. ц. м. анкету книговодців і контрольних комісій. Присутніх було 65 представників з 30 кооператив. Реферували: дир. А. Ференц та інж. А. Тертека про завдання контрольних комісій на місцях, про підготову кооперативних свят і т. д. Добре сталося, що на 6 слабших кооператив наложено обовязок відбути в цьому році кооперативні свята, бо їм у першій мірі потрібне кооперативне освідомлення та пропаганда. На 13. червня ц. р. визначено спільно з кружками „С. Г.“ збутову анкету. Побажане булоб,

щоб на таких анкетах ухвалювали лише такі резолюції, які можна зреалізувати та щоб найти якісь засоби проти тих кооператорів, які не мають навіть доброї волі якінебудь кооперативно-анкетні постанови здійснювати. В кожному випадку вважаємо, що вислів кооперативного провідника „та що йому зробите, як він не хоче цього або того зробити?" — деморалізує низових кооператорів та дискваліфікує як провідника того, що такого вислову вживає, бо цим такий провідник виказує свою безрадність, а навіть немічь супроти людей, в яких нема доброї волі виконати те, що до них належить.

Концерт у 75-ті роковини Шевченка. Заходом філії „Просвіти" у Скалаті відбувся дня 7. ц. м. у Грималові повітовий концерт у честь Шевченка. Участь у концерті зі своїми хорами взяли такі читальні: Скалат, Старий Скалат і Колодіївка. Зате Жеребки Королівські, Остапє і навіть Грималів з неоправданих причин не взяли участи в концерті, хоч до цього зобовязалися. Крім хорів виконано також бездоганно інсценізацію „Розритої могили". Слід відмітити влатний реферат п. Качалуби та добрий виступ хору доросту з Колодіївки. П. Яцишинова, деклямуючи „Послание", виказала добрі рецитаторські здібности. Головна заслуга в уладженні концерту урядовця філії „Просвіти" у Скалаті проф. М. Крупи. Він то рушив з місця працю філії „Просвіти", відшукав до праці нових відповідних людей та поробив проби втягнути до праці молодь зі середньою освітою. Одначе вказане було б, щоб енергічніше стягав вкладки від читалень до філії „Просвіти" та позбувся фальшивої амбіції, будьто би йому не випадало стягати для себе грошей. **І. Ч.**

Місяці травень і червень — це пригадка Вашого обовязку супроти Т-ва Охорони Воєнних Могил та Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.

КОМАРНО.

Діяльність читалень і філії „Просвіти". В останніх місяцях відбулися загальні збори читалень „Просвіти" при участи делегатів філії в Тершакові, Сусулові, Лівчицях, Повергові, Комарні (3 читальні), Якимчицях, Монастирці, Горожанні Великій, Новосілках Оп., Голодівці, Поліщах та двох відновлених читалень: у Татаринові і Мостах, де їх діяльність на основі рішення влади була якийсь час припинена, а крім того новооснованої читальні в Чуловичах. Всіх читалень у районі філії є тепер 23. Заг. збори філії, на яких були делегати читалень з дальше положених сіл, а не було делегатів з ближчих сіл, як Лівчиць, Підзвіриниця та Горожанни Великої, пройшли під знаком великого зацікавлення культ.-освітньою працею по читальнях. Доказом такого зацікавлення є збільшення бібліотек по читальнях та числа членів читалень і Матірнього Т-ва. Замітна була відсутність на зборах делегатів з Горожанни Вел., звідкіля не зважаючи на мале віддалення, віддавна ніхто не приходить до Комарна на ніякі імпрези: народні свята, анкети, збори тощо. Стверджено сумне явище, що на місцях по читальнях, крім кількох інтелігентних одиниць, інші мало або й зовсім не цікавляться культурним життям села. Інтелігенція з околиці теж, крім двох-трьох одиниць, не зважаючи на повідомлення, не приходить на ніякі збори чи анкети наших пов. установ у Комарні.

Концерт у 75-ті роковини Шевченка. Заходом філії „Просвіти" відбулося в Комарні 21. м. м. свято-концерт у 75-ті роковини смерти Т. Шевченка у виповненій салі „Сокола", не зважаючи на непогоду. В програму входили продукції трьох міш. хорів: з Комарна і Татаринова під управою М. Росяка та з Рімна (дотепер москвофільського села) під проводом Б. Кревецька, опісля гарно обдумане і виголошене вступне слово М. Дужого, секретаря Гол. Т-ва „Просвіта", 2 деклямації: „Чигрин" О. Комаровської і збірна: „Гамалія" та дві продукції дутої орхестри „Сокола". Сильне враження зробив на учасників свята спільний хор (коло 80 людей), який бездоганно відспівав „Заповіт" та зокрема перший виступ міш. хору з Рімна, що його саля повитала невгомовкаючими оплесками, тимбільше, що хористи, яким батьки москвофіли не хотіли дати ф'р, мусіли йти пішком до Комарна поганою дорогою. Успіх свята моральний і матеріяльний гарний. Одночасно слід замітити і заразом напятнувати, що й цим разом не обійшлось без перепон, а саме одна з інтелігентних хористок в самім розгарі підготови до свята залишила проби і навіть не явилась на концерті. В нагороду за це має охоту бути ще й провідницею дитячого садка в Комарні. Другий сумний обяв — це те, що інтелігентні одиниці з вищою освітою і на становищі не відчувають потреби чи не вважають за відповідне бодай раз у році прийти на вистави театру такої марки, як Тобилевича, на такі народні свята, як Базару, концерт Шевченка, святочні сходини в роковини смерти Петлюри та інші.

Святочні сходини в 10-ї роковини смерти Гол. Отамана Петлюри відбулися дня 24. м. м. в Комарні в салі читальні „Просвіти". Учасників коло 300 осіб. Відкрив і проводив сходинами голова філії „Просвіти" адв. О. Утриско, реферати виголосили проф. І. Сороківський, проф. М. Лищинський і д-р О. Пеленський. Враження в учасників залишилось гарне.

Діяльність філії і кружка „Сільського Господаря". Заходом кружка „С. Г." в Комарні відбулися цього року в Комарні 2 курси з ділянки городничо-садівничої. Перший теоретичний курс тревав 5 днів під проводом інж. агронома Воровського зимовою порою, другий практичний курс весною від дир. І. Струк. На обох курсах було по 60 учасників, переважно з Комарна, які під проводом дир. І. Струка взяли участь також у прогульці до садівничо-городничого заведення в Веньковій Вишні (коло Рудок). Заг. збори філії „С. Г." в Комарні, які відбулися 27. м. м. під проводом пос. Гр. Тершаківця і тревали 5 годин серед великого числа учасників та оживленої дискусії, по господарських рефератах пос. Гр. Тершаківця і д-ра Пеленського виявили живе зацікавлення господарськими справами та болячками села.

Діяльність кружка „Рідної Школи". Заходом кружка „Р. Ш." в Комарні скликано низку анкет відпоручників 7 кружків „Р. Ш." з Комарнянщини та читалень „Просвіти" для зорганізування дитячих садків та виховання доросту в Комарнянщині.

Гостина театрів „Промінь" і Тобилевича. В місяці квітні ц. р. загостив до Комарна театр „Промінь" зі Львова під арт. проводом Комаровського, який виставив тут 4 песи, що їх уже нераз і до того краще виконані бачила тутешня публика. Тому зрозуміле, що навіть після зміни наголовків пес саля Українбанку світила майже пустками, тимбільше, що вже в цьому часі заповів свій приїзд до Комарна театр Тобилевича. Зате театр Тобилевича виставив у Комарні в половині місяця травня сім пес, крім того виставив дві песи в селах Горожанна Вел. і Рімно. Саля „Сокола" кожного дня була виповнена своєю і навіть чужою публикою. Цей театр виїхав з Комарна з повним вдоволенням моральним і матеріяльним. **Свій.**

Спорт.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Адміра 3:1 (1:1).

Мист. Б-кл. Суддя п. Квецінський слабший, як звичайно. Ворота добули: Урсакий, Кернякевич і Демянчук II.

Гру Пролому на цих змаганнях треба поділити на дві частини. В І. частині грав Пролом у всіх лініях дуже слабо: поза кількома гарними комбінаціями нічого не виходило й не клеїлось. Було враження, що змагуни мають повязані ноги. В тій частині перевагу мала Адміра й лише непорадність ІІ трійки нападу не позволила їй добути більше воріт. Зате ІІ. частина належала безапеляційно до Пролому і щойно в тій частині показав Пролом гарну гру. Андрішин І на воротах інтервеніював кілька разів з успіхом. Оба оборонці Андрішин ІІ і Багриновський ІІ добрі. Поміч у складі Кудіби, Зубяк і Менів сповнила своє завдання. Слабше в тій лінії випав Менів, у якого слідний брак тренінгу. В нападі щойно в ІІ. частині клеїлись акції і тоді напад (Демянчук ІІ, Демянчук І, Кернякевич, Урсакий ІІ, Якібчук І) показав кілька ефектовних заграгь. Найліпший тут Урсакий, одначе йому бракує ще стрілу та скорости. Але безглуздим копанням на одні ворота підчас тренінгу ще ніхто скорости ні стрілу не осягнув. Треба виректись „всівства" та „всезнайства" та слухати тренера. Найслабше в нападі випав Демянчук І, якого місце може бути на помочі. В нападі він псує багато, зате на помочі є повновартісним грачем. Сама гра не стояла на високому рівні, але була цікава й емоціонувала. Пролом не використав карного.

Ревера — Раз Два Три 3:1 (2:1). Мист. А-кл. Заслужена виграна Ревери, яка грала значно слабше, як з Бочкаєм.

Рипне — Погонь (Стрий) 2:1 (2:0). Мист. А-кл. Заслужена виграна Рипного, яке має великі вигляди здобути мистецтво А-кл. Стан. О. З. П. Н.

Бескид — Сьвіт (Монастириська) 4:0 (3:0). Мист. Б-кл. Бескид зреванжувався Сьвітові за програну 1:0 в І. рунді, виграючи в Надвірній високо. Ворота для Бескиду добули Туєшин ІІ і Костик по 2.

Бистриця (Надв.) — Гакоаг 5:0 (1:0). Мист. Б-кл.

По останніх змаганнях перше місце Пролому в таблиці Б-кляси майже певне. **Б. Л.**

ДРОГОБИЧ. У. С. К. ВАТРА — Т. У. Р. (ДРОГОБИЧ) 2:3 (0:2).

Змагання за чашу Б-кляси покінчилися програною Ватри з доволі слабим противником. Вина за цю програну паде на тих, що вставляють до складу грачів, яким бракує амбіції і знання, хоч на їх місце є грачі значно кращі. Безперечна праця й амбіція дружини не приносить успіхів через вставлювання обох крайніх помічників Неділенка і Борсука та правого крайника Сасика. Ворота для Ватри добули: Дорожівський і Флюнт, які й були найкращі на грищі. Публики к. 500 осіб. Судював слабо п. Татарський.

РУСЬ ЗДОБУЛА МИСТЕЦТВО СЛОВАЧЧИНИ!

Відплатні змагання за мистецтво цілої Словаччини між С. К. Русю (Ужгород) і дружиною Філяково відбулись у неділю 7. ц. м. в Ужгороді. Змагання виграла Русь у відношенні 2:1. Гра стояла на високому рівні. З початку провадила гру дружина Філяково й в 35. хвилині здобув ворота Грайзер. Та вже в 47-ій хв. вирівняв Ковач, а в 55. хв. здобув другі вирішні ворота для Руси Криж. Таким чином С. К. Русь стала мистцем Словаччини на 1936 р. Тепер змагатиметься Русь за вхід до державної ліґи з 3-ома чеськими й одною нім. дружиною.

КРАКІВ. АДМІРА — ПОЛЬЩА 3:1.

Друга з черги стріча репрезентації Польщі з віденською Адмірою закінчилась перемогою Адміри, що виявила незвичайно гарну гру. Змагання відбулись у Кракові. Видців коло 9.000.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА. економічно-суспільний місячник. Львів, червень 1936. Р. IX. Ч. 6. — Зміст: На окраю днів. — В. Ізоліс: Розвиток і занепад чорної металюргії на Сході Европи. — Б. Галайчук: Боротьба з картелями. — П. Панченко: Недоля наших машинових кооператив. — Кооперативна хроніка. — Господарська хроніка. — З преси і життя. — Додаток: М. І. Туган-Барановський: Кооперація, її суспільно-економічна природа і мета.

РІДНА ШКОЛА. ілюстрований часопис для всіх. Львів, 1. червня 1936. Р. V. Ч. 11. Зміст: Доріст Рідної Школи. — Ст. Сірополко: Симон Петлюра і народнє учительство. — † Д-р Ігор Лоський (Посмертна згадка). — Д. Коренець: Фахові школи. — І. Филипчак: Шкільництво на Радянщині. — Д-р О. Фіяс: Харчування дитини в дитячих садках. — З життя Рідної Школи. — Ріжні вісти.

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ. ілюстрований журнал історії та побуту. Львів, червень 1936. Р. VIII. Ч. 6. Зміст: Ф. Невестюк: Вірте. — С. Г.: За Бела. — Микола Андрусяк: Ще про юнацьку школу. — Семен Романюк: В Іваничах. — Всеволод Петрів: Житомирська юнацька школа. — Іван Байдак: Наступ на Винницю в квітні 1920 р. — Франц Коковський: У Двелзіцах. — Федір Дутко: Зпад Дніпра до Сени. — Теодор Марітчак. На переломі. — Посмертні згадки. — УКТОДІ. — Зелені Свята.

НОВА ХАТА. двотижневий журнал для плекання домашньої культури. Львів, червень 1936. Р. XII. Ч. 11-12. Зміст: І. Франко: Жены руськія восплакашася. — І. Пеленська: Іван Франко про жіночі народні пісні. — Л. Б.: День українського спорту. — С. Яблонська: Море. — І. Гургула: Вистава килимів. — Л. Бурачинська: Ще про право жінки на працю. — Середня фахова школа СС. Василіянок. — Молода мати: До дражливого питання. — Молода Мамо! Д-р Софія Парфанович: Гігієна вагітности. — Д-р Петро Біланюк: Про виховання немовляти. — С. Коржинський: Перші хвилі життя. — С. К.: Питання на часі. — І. П.: Забавка. — Д-р О. Гнатюк: Розширені жилки. — О. Бережницька-Будзова: Бальконові ростини. — Раціональне варення ярин. — Приписи: Плетений пульовер. — Ручні роботи. — Про гулька з Жовкви. — Ориси: Трохи перцю. — Софія Русова: Мої спогади.

НИВА. часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, травень 1936. Р. XXXI. Ч. 5. Зміст: Роман Лиско: Слава Прєсв. Богородиці у наших богослуженнях. — о. Микола Дідунік: Для успішности проповідей. — о. Андрій Лошній: Великий піст у рідним церковнім уставі. — о. Йосиф Чаплинський: В память 20-літньої річниці смерти. — Х.: З голосів преси. — Всячина.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ, орган Українського Сокільства. Львів, червень 1936. Р. IX. Ч. 6. Зміст: Іван Франко (В 20-ту річницю смерти). — Симон Петлюра (В 10-ту річницю трагічної його смерти). — П. Г.: За перемогу. — Суперництво 1936 р. — Грубий: Сон. — Сокільське відродження села в Югославії. — Будуймо сокільні спільними силами. — Організаційні справи. — З сокільського життя. — Ключництво. — Від Адміністрації. — 30-літній ювилей Сокола в Олеську. — Посмертні згадки. — Розривковий кутик.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ. Львів, червень 1936. Р. XV. Ч. 160.

МІСІОНАР Пресвятого Ісусового Серця. Львів, червень 1936. Р. XXXXI. Ч. 6.

ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. Львів, червень 1936. Р. III. Ч. 19.

ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ. місячник. Йорктон. Саск. червень 1936. Р. 8. Ч. 6.

КОМУНІКАТ ч. 2 і 3 Т-ва Українських Інженерів в ЧСР. Прага II.

НАШ ПУТЬ. Львов, май 1936. Год II. No. 4.

МАЛЯРСТВО КІМНАТНЕ І НА ВИВІСКИ ЛЯКЕРНИЦТВО І ТАПЕТУВАННЯ КІМНАТ виконує

Йосиф ҐУРСЬКИЙ

маляр декоратор

ЛЬВІВ, УЛ. СЕНАТОРСЬКА 4, тел. 237-40. 2214 4-4

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорить.

Великий Театр:

Четвер, год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Пятниця, 12. VI. год. 8. веч. „На Личакові". Купони „Або" неважні.

Субота, 13. VI Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Неділя, 14 VI. год. 3. поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Театр Ріжнородностей:

Пятниця, 12. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Субота, 13. VI. год. 8. веч. Аб. 19 „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньскої".

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньскої".

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: I. „Секвоя", II. „Віденські ночі".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: I. „Касіно де Парі", II. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Ввесь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежка" з Фапом і Фляпом.
МУЗА: „Бавиті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шангай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Бабуня". ревія „Гуляш з капустою".
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Давос (Швайцарія).

Закордонне радіо.

Четвер, 11. червня 1936.

Відень (506,8) 11.50 Орх. концерт, 13.05 Розр. концерт симф. орх., 15.40 Форт. ресітал, 16.45 „По-віденськи, по-мадярськи" концерт, 19.25 „Отельо" оп. Верді, **Кошиці** (259,1) 12.15 Концерт, 18.00 Російські романси, 20.00 „Веселі кумоньки з Віндсору" ком. оп. Ніколая, **Прага** (470,2) 7.00, 11.15 Концерт, 9.10 Соната г-моль Респігія, 10.00 Сальон. музика, 11,15 Військ. орх., 15.20 Селянське весілля, фолькл. вид., **Париж** (1648) 16.00, 20.45 Симф. музика, 17.00 „Андромаха" траг. Расіна, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.00, 22.20 Пісні й арії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісні, 18.00 Гуго Вольф і Ганс Пфіцнер, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Концерт камер. хору, 20.10 „Тайкви Цілі" оп. Р. Зігеля, **Мінхен** (405,4) 9.30 Орг. музика, 14.45 Твори на скр. і форт., 19.20 Скр. концерт, **Будапешт** (49,55) 13.00 Циг. музика. 17.30 Сальон. музика, 19.30 Форт. ресітал, **Міляно** (368,6) 17.15 Вок. концерт, 19.45 Легка музика, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.45 „Тоска" оп. Пучінія.

Пятниця. 12. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 19.30 Концерт, 15.20 Концерт для молоді, 21.05 Симф. концерт, 22.10 Танкова музика, **Прага** (470.2) 15.00, 21.00 Концерт, 17.10 Смичк. квартет, 20.05 Хор, **Париж** (1648) 16.00 Камер. музика, 20.00 Сп. ресітал, 20.45 „Ле Бріган" ком. опера Офенбаха, **Білгород** (437,3) 17.45, 20.00 Нар. мельодії, пісні, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00, 14.15, 18.00 Концерт, 20.50 Симфонія IX. Бетовена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Діти співають, 18.45 Пісні, 20.10 Камер. музика, **Мінхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 17.00 Солісти, 20.10 Вечір німецького мистецтва, **Будапешт** (549,5) 17.30 Сальон. музика, 18.25 Нар. пісні, 19.40 Концерт, **Міляно** (3682) 11.30 Популярна музика. 20.35 Концерт хору, 21.20 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Танкова музика, 20.35 „Царевич" оп. Легара.

Кожна бляшана коробка ФЛІТ-у є забезпечена

Вистерігайтеся наслідувань — коли жадаєте ФЛІТ-у

тільки в своєріднім опакуванні.

Купно всяких комаховбивчих засобів, що наслідують ФЛІТ не приносить користи, бо ті препарати не нищать успішно комах. Треба памятати, що всі комахи і їх зародні винищує цілком тільки ФЛІТ. ФЛІТ продають виключно в жовтих бляшаних коробках з чорною опаскою і жовняриком ФЛІТ не валяє. Герматично замкнені коробки забезпечують перед фальсифікатами.

До нищення комах повзунів уживайте комаховбивчого порошку п. н. ФЛІТ, всипуйте його в шпари та розколини.

Підроблені фабрикати спричинюють втрати — тільки ФЛІТ приносить користь.

Львівське радіо.

Четвер, 11. червня 1936.

8.00 Сигнал часу й пісня „Аве Марія", 9.03 Хліборобські організації при праці, репортаж із Волині, 8.15 Музика з гр. пл., 8.45 Раніший денник, 8.55 Програма, 10.30 Велика опера, гр. пл., 11.45 Театральний огляд, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Муз порянок, орх., солісти, хор, 13.00 Оповідання приятеля, 15.20 Оперова музика, орх., 15.00 Трансм. із сиротинця (для дітей), 15.15 Нар. танок, гр. пл., 19.00 Концерт фільг. орх.; у перерві в год. 16.45 Значіння нач. вожда для народу, 17.50 Як вихіснувати сонце та повітря для здоровля дитини, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Рудки, батьківщина Ол. Фредра, 18.15 Легка музика з гр. пл., 19.25 Літер. хвилини: Ст. Розовський рецитує свої твори, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 19.00 Театр. Уяви у Швеції: „Позитивна" ком. Евгенії Седерберг, 19.30 Музика в вик. орх., 20.00, 2..00, Спортові вістки, 21.00 Пісні Монюшка, відчит, спів (Марія Ронська) в супр. форт, 21.30 Форт. ресітал, 22.15 Танкова музика в вик. орх., пісоньки 22.50 Попурі з оп. Е. Кальмана „Графиня Маріца" (гр. пл.).

Пятниця, 12. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 „Постать Казанови в музиці", гр. пл., 12.20 Для ст. дітей: „Сьогодні ви маєте голос", пісоньки, хор, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Легкі пісоньки з ріжних країн, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорими, 16.00 Популярні твори польських композиторів (у вик. мандолиністів), 16.15 Сп. ресітал Ол. Белякова в супр. фортепіяну, 16.45 Народнє мистецтво в Польщі, 17.00 Мельодії Суппе, орх., 17.50 Спорт. порадник, 18.00 У найдикішій країні Европи, 18.10 Трохи екзотизму, гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Камер. концерт, 19.30 Нар. капеля, 20.30 „Пжигурки", образець зі спогадів Ол. Фредра „Три по три", 20.45 Вечірній денник, 20.25 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт орх., форт., 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танк. музика, у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·10—89.70. Долярн американські 5.32 — 5.28, Доляри канадійські 5.30 — 5.25, Фльорени голяндські 360.02 — 35838, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фунти англ. 26.72 — 26.56, Гульдени гданські 100.20 — 99.88, Корони чеські 19.60—19.30, Корони данські 119.34, 118.40, Корони норв. 134.13—133.25, Кор. шв. 137.30—136.70, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.78—11.59, Марки нім. 138 — 135, Пезети еспан. 63.50—62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159 —155.

Акції.

Банк Польський 106, Цукор 29.75—29.75 —29.50, Вуголь 15.50, Ліільпоп 13.50—13.75 —13.50, Моджеїв 6.30, Островець 34.00, Стараховичі 36—36.25, Габербуш 44.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50 серії 18.00, 2. ем. 69.50, 5 конверсійна 52.75, 6 дол. 77.00—76.75, 4 прц. прем. дол. 50.50 —50.75, 7 прц. стаб. 57.25—57.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 10-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко удержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 10. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл.	1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Подяка.

Прибиті смутком з причини смерти нашого пандорожчого Татка о. ОСИПА ЧЕХОВИЧА пароха в Річиці, щиро дякуємо всім за останню прислугу в сумних обрядах похорону.

Щиро дякуємо Всечесн. о. дек. Кошілеві за відправу Служби Божої і за його поклик до всього кондеканального духовенства до участи в похоронах. Всеч. оо. Скоморовичеві, Бахівському за глибокі і зворушливо виголошені проповіди. Велике Спасибі Всеч. о. шамб. Погорецькому, всьому священичому зборові угнівського декапату за участь у похоронах. Високопов. п. Сітникові Василеві, господареві в Річиці за останні слова відданости і привязання парохіян до діл любови до Українського Народу, до яких провадив їх Татко. Членам місцевої чит. „Просвіти" і всім іншим установам світським і церковним, хорові парохіяльним і всім присутнім, що причинилися до звеличання похорону щиро українське Спасибі.

Любим сусідам Високопов. Панству Дяковим, Скоморовичам, Бахівським, Всеч. о. Поріжкові за потіху і поміч в недузі Татка. Щиро дякуємо теж нашому дорогому вуйкові о. Твердохлібові, пароховi Рави Руської, що так щиро і віддано заопікувався Татком у часі недуги і за Його поміч в усіх потребах. Хай Всевишній заплатить сторицею.

Олександра дружина, Евген, Мирослава, Богдан, діти. Неля, синова. Д-р Стасів Дмитро, зять. Любомир і Яромир, внуки.

2244

Ширіть наш часопис!

Оповістки.

ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА що п. ЛАНКЕВИЧ Омелян перестав бути представником Українського Видавничого Інституту у Львові і тимсамим не має права збирати замовлення на Атляс України і сум. країв, як теж інкасувати з того приводу якінебудь гроші. — Український Видавничий Інститут у Львові.

2243 1—2

Ріжні

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 32-60

Оголошення.

Підлюте,

гірський живець, купелеве заведення і літнище в лісах Горганів, над Лімницею, на висоті 700 м. над рівень моря.

Сірчано-солоні, боровинові, газові і пінкові купелі мінеральні цілющі води.

ПАНСІОН ЖИВЦЯ по поміркованих цінах, електричне освітлення, центральне огрівання, водопроводи.

КУРАЦІЙНОЇ ТАКСИ гості не платять.

ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. червня.

ЗАЛІЗНИЧА СТАЦІЯ БРОШНІВ (на лінії Стрий-Станиславів), звідти вузькоторовою залізницею або мотором на місце.

ІНФОРМАЦІЇ і проспекти: Управа живця Підлюте, Львів, Клушинська 3. тел. 245-82, від 1. липня: Підлюте, почта Перегінсько. 2230 2—3

МЕБЛІ всіляких кімнат дешево і солідні можна дістати у Виробні Меблів **ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО** Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 10-30

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент **пудру „CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 11-75

ЗАДУРНО переводимо **ВДРУГЕ** дезинфекцію, якщо найдеш одну живу блощицю після переведеної дезинфекції нашими, світової слави препаратами.

FUMIGATORE-CIMEX

Інформації безплатно.

Львів, Пасаж Гавсмана 7. — Тел. 107-59.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ „ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. „ 0·10
шукаючі праці „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . 250·—
„ „ 1/4 . . . . 130·—
„ „ 1/8 . . . . 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик.

Видає Видавнича Спілка „Діло".

З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.